ročník 28 2/2020

NADĚJE

Časopis Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně

DEJTE ŽIVOT

www.kostnidren.cz

2020

100 000

I TY MŮŽEŠ DÁT ŠANCI!

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo 90** Kč
účet nadace: 4343043/0300

dms Dárcovská SMS
Ověřeno Fórem dárců
Pomoc jako součást vašeho života.

MUDr. Pavel Jindra, Ph.D.

Vážení a milí přátelé,

když jsem psal úvodník do jarní Naděje, vyjádřil jsem přesvědčení, že na podzim doženeme všechny náborové akce i další aktivity Nadace pro transplantace kostní dřeně. A přes léto se to tak také zdálo, protože jsme obnovili nábory po celé republice a „jubilejního" 100 000. dárce se podařilo zapsat jen s malým zpožděním v září 2020 oproti plánovanému jaru tohoto roku.

Mezinárodní den dárců dřeně (WMDD – World Marrow Donors Day) jsme oslavili celorepublikovou akcí „Vstupuje celé Česko" a vůbec celý podzim jsme plánovali vyplnit zvýšenou aktivitou nadace a jejích spolupracovníků. Bohužel stejně jako na jaře nám plány zásadně zkřížila pandemie COVID-19. Poděkování dárců v Obecním domě, přeložené na podzim, jsme museli úplně zrušit, a to samé platí prakticky o všech plánovaných veřejných akcích. Velkou část našich aktivit jsme museli přesunout do virtuálního prostoru a zvýšenou měrou jsme museli využívat sociální sítě, kde jsme program a myšlenky Nadace šířili pod logem: „Koronakrize: Leukémie nemá pauzu".

I přes tyto komplikace si myslím, že i díky Vám se nemusíme za rok 2020 stydět. Dosáhli jsme historické mety 100 000 registrovaných dárců, v neztenčené míře podporovali pacienty a jejich rodiny, jakož i výzkum a vzdělávání v transplantačních centrech.

Nečeká nás lehké období, je třeba počítat s tím, že příjmy Nadace v důsledku ekonomické krize poklesnou. Díky uvážlivému hospodaření v uplynulých letech však můžeme zaručit, že Nadace pro transplantace kostní dřeně bude moci i v roce 2021 plnit své poslání a podporovat cíle svého programu stejnou měrou jako v letech minulých.

Bez Vaší pomoci a podpory by to však nešlo a nepůjde. Každému z Vás tudíž patří náš dík a upřímné přání prožití konce roku ve zdraví a hodně štěstí v roce 2021.

Pavel Jindra
předseda Správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně

Mgr. Daniel Pagáč, MBA.

Vážení přátelé,

těžko bychom asi hledali rok podobný tomu letošnímu. Virová pandemie ovlivnila dění v celém světě snad ve všech myslitelných oblastech, nic není jako dřív. Já však rok 2020 v rámci Českého národního registru dárců dřeně vnímám především jako čas velkých úspěchů a přelomových událostí.

Neuvěřitelné 1: Máme v registru 100 tisíc dárců, číslo, které jsme si před lety nedokázali ani představit, které je však od září skutečností a nepopiratelným faktem.

Neuvěřitelné 2: Paní Zdenka Wasserbauerová letos oslavila významné životní jubileum. Za dobu spolupráce jen ona sama přivedla do Registru téměř 20 tisíc nových dárců. Nebylo mi dlouho úplně jasné, jak to dokázala. Pátral jsem, a nakonec to kouzlo objevil: invence, důslednost a zejména tvrdá, soustavná práce. Milá paní Zdenko, DĚKUJEME! Do dalších let přejeme Vám jen to dobré a nám ještě dalších pár tisíc (dárců, samozřejmě).

Neuvěřitelné 3: Získali jsme povolení ke stavbě Obláčku, snu primáře Kozy. Snu o vlastních prostorách, ve kterých bude ČNRDD působit a zároveň je sdílet s plzeňskou fakultní nemocnicí. Trvalo osm let, než se podařila získat všechna povolení pro schválení projektu Vládou České republiky. No Pain No Gain, říkají Angličani. O Obláčku platí beze zbytku, že vytrvalá práce a úsilí, zdánlivě marné, se nakonec vyplatilo a přineslo kýžené ovoce.

Milí přátelé, na konci roku velkých změn, pro náš registr však především roku přelomových událostí a dobrých zpráv, vám přeji příjemné prožití vánočních svátků a do toho následujícího pak pouze to nejlepší.

Daniel Pagáč
ředitel Českého národního registru dárců dřeně

Hranice sto tisíc dárců v ČNRDD byla pokořena na Světový den dárců dřeně

K 31. 10. 2020 bylo v ČNRDD registrováno 100 350 dárců

K oslavám Světového dne dárců kostní dřeně (19. 9. 2020) se přidali naši spolupracovníci při celorepublikové akci Čechy, Morava a Slezsko – vstupuje celé Česko. Celkem se jim podařilo zapsat v této nelehké době 177 nových dobrovolníků, kterým není život druhých lhostejný.

Mezi nimi byl i náš dárce s číslem 100 tisíc Václav Kallus, kterého do registru zapsala legendární dobrovolnice Zdenka Wasserbauerová ve Starém Městě.

Třiadvacetiletý student práv Václav Kallus po vstupu do registru řekl:

„Vstoupit do Českého národního registru dárců dřeně mi zkrátka dávalo smysl. Vím, že šance být vybrán a skutečně darovat je mizivá. O to víc si ale myslím, že je potřeba, aby se nás zapsalo co nejvíc, ať mají lékaři z čeho vybírat. Navíc, jak mi říkali u náboru, každý zapsaný dává naději."

Děkujeme všem dárcům, našim spolupracovníkům (Nábor hrdinů, Alma Mater, 450 ml naděje, Jedu na dřeň, Zapište se někomu do života, Lucie Štarmanová, Zdenka Wasserbauerová, Srdce pro Strakonice, Lucie Gerbergová, Ústecký kraj, Vinaři jdou na dřeň, Rošťáci Krnov, Iveta Hlobilová, Ladislava Eichenmannová), náběrovým a dárcovským centrům a podporovatelům.
Bez vás bychom nemohli zachraňovat životy.

U paní Zdenky je věk jen číslo

18 834 lidí získala Zdenka Wasserbauerová od roku 1997 k podpisu přihlášky do Českého národního registr dárců dřeně. Mnoho vykonala i pro Nadaci pro transplantaci kostní dřeně. Vždy dobře naladěná, přesvědčivá, s novými nápady, jak dále rozšířit registr, získat sponzory a spolupracovníky pro nadaci. Ve Zlínském kraji i za jeho hranicemi je pojmem. A je opravdu k neuvěření, že letos oslavila osmdesátiny.

Nejen za registr a nadaci, ale i za všechny nemocné, které díky své činnosti pomohla uzdravit, jí přejeme všechno nejlepší!

Ona sama pro Naději napsala:

V dlouhých dnech, kdy se kvůli koronavirovým omezením nemohou konat nábory do Českého národního registru dárců (což mi velice schází), se zamýšlím, proč 23 let tuto činnost vykonávám.

Naplňuje mě to, že každý získaný mladý člověk je nadějí na život nějakého těžce nemocného chorobami krvetvorby.
Setkávám se s lidmi, kteří již svou dřeň darovali, sdílím jejich pocity štěstí, že někdo pro ně neznámý žije díky nim. Také znám hodně mladých lidí, kteří žijí díky pro ně neznámým dárcům. Jakub je už po maturitě, Nikolka studuje na vysoké škole, Denis se letos oženil, dvaasedmdesátiletý pán po transplantaci kostní dřeně může znovu chodit na ryby, a tak bych mohla pokračovat.

Letos jsem dokonce zažila něco mimořádného. Před čtyřmi roky mladý muž z našeho kraje daroval někomu neznámému kmenové buňky. A stalo se, že jeho dvaašedesátiletý tchán nedlouho poté onemocněl leukémií a byla nutná transplantace kostní dřeně. Jaké štěstí bylo, když se pro něj k radosti celé rodiny vhodná kostní dřeň v registru dárců našla. Kruh se uzavřel. Panu N. se daří dobře a věřím, že si dál bude užívat života. Měla jsem radost, že se dějí takové věci.

O to víc je mi smutno, když se pacient nedočká, protože se pro něj vhodný dárce nenajde – u nás je to každý čtvrtý. Změnit to však může každý ze zdravých, mladých lidí, když se přihlásí k dobrovolnému dárcovství kostní dřeně. V dnešní koronavirové době by to znamenalo i poděkování všem zdravotníkům za jejich náročnou práci.

Moc bych si přála, aby měl každý nemocný s nádory krve naději. Proto až to situace dovolí a budou se znovu moci dělat nábory do ČNRDD, zúčastním se jich a budu myšlenku o dobru šířit dál.

Zdenka Wasserbauerová s knězem Zbigniewem Czendlikem.

Ondřej Vetchý

Letos jsme kvůli nepříznivé epidemiologické situaci museli poprvé ocenit naše dárce na dálku. Mrzí nás, že jsme se s padesáti hrdiny, kteří loni krvetvorné buňky darovali, nesetkali osobně na tradičním galavečeru v Obecním domě. Mrzí to i našeho patrona Ondřeje Vetchého, který dárcům vzkazuje:

Zdravím vás, drazí dárci. V loňském roce mělo 50 z vás tu úžasnou příležitost dát šanci a naději na život jinému člověku. A já bych vám všem, kteří jste v registru dárců, ať už jste darovali nebo ještě ne, chtěl z celého srdce strašně moc poděkovat.

Václav Malý

Také biskup Václav Malý děkuje všem dárcům:

V naší společnosti se stále děje mnoho pěkného. Jednou z takových pozitivních záležitostí je skutečnost, že v loňském roce 50 lidí darovalo kostní dřeň, aby zachránilo život potřebným. Činili to nezištně, bez reklamy, nešlo jen o to soustředit na sebe pozornost, ale právě aby pomohli těm, kdo jsou v nouzi. A to si zaslouží veliké uznání. Doslova dali sami sebe, něco ze své bytosti, ne něco, co by bylo mimo ně, ale právě, co pocházelo z nich. A toho si velmi vážím. Přeji těmto lidem, aby i nadále pokračovali na této cestě a svým příkladem ovlivnili i druhé, protože život je to nejcennější, co máme.

OBLÁČEK, sen primáře Kozy, se stane realitou

V roce 2010 zakladatel plzeňské hematoonkologie, Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně, legendární primář Vladimír Koza, přišel s další vizí. Rozhodl se vybojovat nadstavbu nad prostorami v pavilonu B lochotínské části FN Plzeň, kde se částečně nachází Hematologicko – onkologické oddělení.

Tehdy primář Vladimír Koza pro časopis Naše nemocnice vydávaný plzeňskou fakultní nemocnicí řekl: *„Jednoho dne jsem si uvědomil, že nad naším oddělením jsou jenom oblaka. V tu vteřinu jsem uviděl nové transplantační centrum v těchto vzdušných prostorách, které by mělo poskytnout jednak kvalitní transplantační ambulance, zázemí laboratořím, zázemí registru. A viděl jsem, jak jsou pod tímto obláčkovým projektem, říkám mu v uvozovkách „Obláček" naše jednotky intenzivní péče, standardní lůžka a podobně. Vytvoří se tak jeden velice pracovně funkční a součinný prostor, ne atomizovaný na 10 místech od sebe jako dosud. Pak jsem si dodal odvahy a zkontaktoval jsem do Londýna světově uznávanou architektku Evu Jiřičnou a k mému úžasu, po krátkém vysvětlení mého plánu, velice ochotně a vstřícně kývla na to, že by tento projekt vytvořila."*

Tak by měl vypadat Obláček na stávající budově

primář Vladimír Koza

Eva Jiřičná skutečně projekt záhy zhotovila. Rozběhl se proces vedoucí k jeho realizaci. Nebylo to však vůbec jednoduché. V roce 2012 primář Vladimír Koza zemřel. Jeho snu se ujal Mgr. Daniel Pagáč, nový ředitel Českého národního registru.

Eva Jiřičná neztrácela naději

Eva Jiřičná

Světoznámá architektka, která projekt Obláčku vytvořila, měla po zprávě o tom, že konečně po letech dostal zelenou, obrovskou radost. Potvrzuje:

Nikdy jsem neztratila víru, že se jednou sen primáře Kozy uskuteční. Po pravdě byly chvíle, kdy to vypadalo velmi vzdálené, ale co by byl život bez naděje? Naděje se neztrácí, i když se může trochu přetvořit, nemá časový limit, nedá se zničit, a když se ji zničit snažíme, přetrvává bez nás.....

Pomyslela jste v té chvíli na primáře Kozu, který Vás se ztvárněním Obláčku oslovil a „nakazil" svým snem?

Samozřejmě jsem si na něj vzpomněla – po pravdě na něj vzpomínám velmi často a vzpomínat na něj budu, ať se stane cokoli. Byl to úžasný člověk, který byl nejenom schopen naučit se pracovat s kostní dření v době, kdy to bylo v České republice skoro nepředstavitelné, ale který dosáhl úžasných výsledků a zachránil mnoho životů. Pochopil, co dárcovství kostní dřeně znamená a nevzdal se.

Sysifovský příběh se šťastným koncem

Jak jste vnímal jeden z úkolů, který před vámi po nástupu do funkce stál?!

Dotáhnout Obláček byl pro mne jedním z hlavních úkolů po mém příchodu do registru. Jak se ukázalo, byla to opravdu výzva. Nebo spíše bojovka, která trvala osm let (hra ne o trůny, ale o podpisy a razítka).

Vy jste neočekával, že cesta od projektu k jeho uskutečnění bude tak náročná?

Na první pohled se to zdálo být snadné (jak sladká je nevědomost): tehdejší ředitelka FN Plzeň Ing. Jaroslava Kunová i její nástupce, současný šéf MUDr. Václav Šimánek stavbu od začátku podporovali. Vlastní projekt vypracovala architektka Eva Jiřičná, zbývalo dotáhnout stavební povolení (nakonec se prodlužovalo 3x a nyní běží již 7. rokem) a schválení ministerstvy zdravotnictví, financí a nakonec vládou ČR.

Co všechno za tím bylo?

Proběhly stovky jednání na úrovni ministrů (zdravotnictví a financí), náměstků, vedoucích jednotlivých odborů i řadových pracovníků. Během těchto osmi let jsme byli mnohokrát těsně před schválením, ale buď padla vláda, odstoupil ministr, vyměnili zodpovědného náměstka… vždy se stalo něco, co znemožnilo dotažení. Frustrace a zmar, vše se zdálo být proti nám. Tolikrát se zdálo, že stojíme před branami, a tolikrát se začínalo od nuly. Nakonec to však vyšlo, a to za působení ministra Vojtěcha. I přes jeho vstřícný přístup, ochotu a aktivní spolupráci to trvalo dva a půl roku od naší první schůzky (U Pramenů) po schválení vládou letos v červenci. Ale – konec dobrý, všechno dobré.

Komu byste ještě rád poděkoval?

Poděkování rozhodně patří také JUDr. Jaroslavu Svejkovskému, který měl velkou zásluhu na dotažení Obláčku do úspěšného konce.

Obláček dostal zelenou. Co následovalo a jaké budou další kroky?

Letos v září a říjnu byly ve spolupráci s lékaři HOO provedeny úpravy a aktualizace původního projektu, přece se jen za 10 let spousta věcí změnila.

V současné době se pracuje na tzv. prováděcí dokumentaci – to je detailní plán jednotlivých kroků, procesů, mravenčí práce architektů a projektantů v úzké spolupráci s Českým národním registrem dárců a plzeňskou fakultní nemocnicí.

Na jaře proběhne výběr dodavatele stavby a pokud se neobjeví nějaké nečekané okolnosti, může se v polovině roku 2021 začít stavět.

Daniel Pagáč s Adamem Vojtěchem

Pod konečným schválením projektu nadstavby na budově FN Plzeň je podpis bývalého ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha:

Kdy jste se poprvé potkal s Obláčkem?

Krátce po svém nástupu do funkce ministra na začátku roku 2018 vedla jedna z mých prvních pracovních cest do Plzně, kde jsem se potkal s ředitelem ČNRDD Danielem Pagáčem. Představil mi Obláček, který již roky čekal na schválení na ministerstvu a následně na vládě.

Jak na vás zapůsobil?

Projektem jsem byl nadšený a jasně jsem deklaroval, že udělám vše pro to, abych ho pomohl uskutečnit. Měli jsme s ředitelem registru společnou vůli. Jsem nesmírně rád, že jsem mohl tento smysluplný projekt podpořit a dotáhnout až ke schválení na vládě. Obávám se, že nastalé změny ve vedení ministerstva a starosti s koronavirem by schválení projektu opět pozdržely.

Potěšilo Vás, že se projektu ujala světoznámá architektka Eva Jiřičná?

Ano, projekt je krásný i architektonicky. Jsem moc rád, že se ho ujala právě Eva Jiřičná. Věřím, že bude ozdobou i pro Fakultní nemocnici v Plzni.

Budete dál sledovat, jak se sen primáře Kozy proměňuje ve skutečnost?

Určitě budu, nesmírně se těším, až se Obláček probudí v život. Pomůže určitě nejen zlepšit podmínky pro pracovníky Hematologicko–onkologického oddělení, ale i rozšířit registr a zvýšit počet dárců.

Co popřejete těm, kteří jsou ochotni i v této složité době věnovat svou kostní dřeň, pacientům, kteří transplantaci podstoupili a zdravotníkům, kteří transplantace provádějí a o vážně nemocné se starají?

Nesmírně pacienty, dárce a zdravotníky v tomto oboru obdivuji za jejich odvahu. Odvahu darovat a odvahu bojovat s nemocí. Přeji jim v této složité době zejména pevné zdraví a podporu jejich nejbližších. Nyní je velmi důležité držet při sobě a pomáhat si. Opatrujte se, prosím!

Slovo primáře MUDr. Pavla Jindry, primáře Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň, hlavního lékaře ČRNDD a předsedy správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně:

Realizace „Obláčku" je zásadní nejen pro další rozvoj Hematologicko-onkologického oddělení (HOO), ale dokonce i pro udržení standardu péče, který pacientům poskytujeme. Stávající prostory HOO jsou již totiž na hranici, či dokonce za hranicí své kapacity. Navíc jsou tyto jednotlivé úseky rozmístěny v různých budovách plzeňské fakultní nemocnice, což je pro pacienty, personál a vůbec celý provoz komplikující.

Realizací „Obláčku", jehož hlavní část bude tvořit velký ambulantní trakt, dále laboratoře a aferetické centrum (kde se mimo jiné provádějí odběry krvetvorných buněk, se HOO stane kompaktním oddělením, kde na 2 patrech pacienti naleznou veškeré nezbytné a komfortní zázemí (jak ambulantní, tak lůžkové). Současně nám to díky novým laboratořím a aferetickému centru umožní rozvinout nejmodernější diagnostiku a léčbu hematologických onemocnění (buněčná terapie).

Především se těšíme na nové a prostorné ambulance se 2 denními stacionáři k ambulantnímu podávání chemoterapie, protože tady HOO nejvíc „tlačí bota". Stávající ambulantní prostory jsou stísněné, již zdaleka nestačí množství pacientů, které léčíme a jejich dispozice neumožňuje přestavbu takovým způsobem, aby léčba hematologicko-onkologických pacientů odpovídala současným standardům. Ale v podstatě to samé bych mohl říci třeba i o současných laboratořích a dalších úsecích HOO, které budou v nadstavbě umístěny.

Je to vlastně jednoduché – teprve „Obláček" poskytne našim pacientům s hematologickými nemocemi komfort a péči, kterou si zaslouží. A je jen na nás, abychom v těchto moderně vybavených prostorech využili nejen našich znalostí, ale i porozumění a empatii ve prospěch našich pacientů.

Byl to překvapivě příjemný zážitek

Důvody, proč se dárci kostní dřeně přihlásili do plzeňského registru, jsou různé. Někoho přivedl kamarád, jiného zajímavá náborová akce, dalšího snaha pomoci konkrétnímu člověku s nemocí krvetvorby. Veronika Pešková měla v září roku 2015 rozhodně zajímavý důvod:
Blížila se mi třicítka, tak jsem si řekla, že bych před tím měla udělat něco správného.

Věděla jste tehdy, co případně věnovat svoji kostní dřeň někomu neznámému vlastně obnáší?
Mám kamarádku, dobrovolnou dárkyni, která už v té době měla odběr kostní dřeně z pánevní kosti za sebou, takže mi hodně vysvětlila. A další informace mi poskytli zdravotníci, když jsem podávala přihlášku.

Za necelé čtyři roky se vám pak v červnu 2019 z registru ozvali s tím, že byste mohla být vhodnou dárkyní pro konkrétního pacienta. Nechtělo se vám odmítnout?
Že bych na odběr nepřijela, mě vůbec nenapadlo. Jen jsem měla obavy z termínů. Představovala jsem si, že to bude velká rychlovka a já jsem měla zakrátko na pár týdnů odjet do zahraničí. Ale dopadlo to dobře. Uklidnili mě, že mohu odjet. Teprve po návratu jsem zůstala pár dní u rodičů v Plzni a jezdila na Hematologicko-onkologické oddělení plzeňské fakultní nemocnice na injekce podporující růst krvetvorných buněk a poté v srpnu na jejich odběr.

Nerozmlouvali vám to blízcí?
Musím přiznat, že rodiče měli trochu strach a také mi malinko vyčinili, že jsem jim vůbec o svém vstupu do Českého národního registru dárců neřekla. Přítel ví, že když se pro něco rozhodnu, není cesty zpět (smích).

A samotný odběr?
Byl to vlastně překvapivě příjemný zážitek. Samozřejmě, ležet několik hodin na separátoru není moc pohodlné, ale dá se to vydržet. Zvlášť když víte, že krvetvorné buňky, které vám odeberou, mohou někomu zachránit život. Myslela jsem na něj nebo na ni, přála jsem si, aby mé buňky pomohly. A lékaři, sestřičky z Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň byli úžasně milí, ochotní, odpověděli mi na každou otázku.

Jak jste se cítila po odběru?
Výborně. Zůstala jsem ještě jeden den u rodičů. Ti se samozřejmě postarali, abych znovu a dostatečně nabrala sílu. Dohlídli na to, abych snědla tři velké porce jídla, mimo to dvě svačiny, a pak usoudili, že mě mohou s klidným svědomím propustit k příteli do Jílového u Prahy, kde žijeme.

Pocházíte ale z Plzně?
Ano. Po Vysoké škole ekonomické, kde jsem studovala mezinárodní obchod, jsem už v Praze zůstala. Dělám tu v české reklamní agentuře, která natáčí reklamy, připravuje billboardové kampaně a marketinkové akce pro různé spektrum klientů. Pořád se mi ale kolegové smějou, že mluvím „po Plzeňsku" (Poznat to ale není, poznámka redakce). V koronavirové době dělám z domova v Jílovém. Naštěstí opatření na firmu nijak extrémně nedolehla.

Omezuje vás hodně koronavirová doba?
Je nepříjemné, že se nemohu vídat s kamarády, rodinou v Plzni, se sestrou, která po studiu také žije v Praze. Nikdy jsem si neuměla představit, že bych nemohla vycestovat, řídila jsem se dosud jen tím, zda na cestu někam do světa mám, nebo nemám dost financí.

Jaké jsou vaše koníčky?
Přítel má dva kluky ve věku 10 a 5 let, těm se ráda věnuji. Baví mě chodit do kina, to teď samozřejmě nejde. Mnohem víc si užívám podzim než dřív. Chodím na dlouhé procházky s naším urostlým chlupatým psem, který si libuje v přírodě, nosí domů spoustu listí a bláta na srsti (smích). A začala jsem se už v první koronavirové vlně věnovat pečení, to byla novinka. Samozřejmě se těším, až zase s přítelem vyjedeme na hory, až se s ním svezu na motorce…už aby to bylo.

Kdyby vás z registru dárců znovu oslovili, souhlasila byste?
Určitě.

Maminka měla radost

Šestadvacetiletého Lukáše Ondrucha můžete ve Vsetíně často vidět mimo cest do práce a z práce v běžeckém. A dokud mu koronavirus nezavřel fitnes centra, i v nich. Na Valašsku se narodil, žijí tam rodiče i dvě jeho sestry a on tam bydlí se svou přítelkyní.

V září 2017 se vracel ze zaměstnání (pracuje jako obchodní a marketinkový zástupce jedné vsetínské firmy) kolem velkého stanu, kde probíhal v rámci Stoupa cupu nábor do Českého národního registru dárců dřeně. Organizátoři turnaje tentokrát usilovali o nalezení dárce kostní dřeně pro pětiletého Kubíka Stříteského, bojujícího s leukémií, jehož zdravotní stav transplantaci kostní dřeně vyžadoval. *„Okamžitě jsem se rozhodl do registru přihlásit. Řekl jsem si, že když nepomůžu Kubíkovi, možná pomohu někomu jinému,"* říká Lukáš Ondruch.

A to se skutečně o dva roky později stalo. *„Když mi zavolali, že mé transplantační znaky se maximálně shodují s konkrétním pacientem s vážnou nemocí krve, byl jsem příjemně překvapený. Všichni mi totiž říkali, že je málo pravděpodobné, že se najde shoda, nebo že člověk čeká dlouho. Byl jsem rád, že mohu někomu pomoci. Radost měla i maminka, která je dlouholetou dárkyní krve, sama chtěla do registru vstoupit, ale bohužel překročila věkový limit. Celá rodina a přítelkyně mě podporovala. Kolegové se mi divili, mysleli si, že odběr bolí, neměli informace, jak to probíhá,"* svěřuje se.

Pokračování na str. 9

Neváhali, přijeli a darovali...

... od května do října 2020 krvetvorné buňky neznámému nemocnému. Děkujeme.

I TY MŮŽEŠ DÁT ŠANCI!

Lukáš Stryk
Ostrava

Jan Kostelný
Lutín, o. Olomouc

Tomáš Pokorný
Žďárná, o. Blansko

Nikola Říhová
Ostrava

Petr Němec
Napajedla, o. Zlín

Tomáš Exler
Plzeň

Daniela Kalová
Veselice, o. Blansko

Adam Valečka
Praha

Pavel Měsíček
Svatobořice,
o. Hodonín

Aleš Bezemek
Třebušín,
o. Litoměřice

Vojtěch Graf
Ostrava

Vladimír Krist Sviridov
Praha

Ondřej Otta
Planá,
o. Tachov

Štěpán Pecha
Petrov nad Desnou,
o. Šumperk

Dušan Kašťák
Semily - Podmoklice

Kamil Polívka
Boskovice,
o. Blansko

Martin Theiber
Tučín, o. Přerov

Josef Křepela
Zahorčice,
o. České Budějovice

Jan Socha
Brno

Lucie Spálenková
Tábor

Michaela Hrnčířová
Praha

Pavel Odstrčilík
Lukoveček, o. Zlín

Stanislav Petrů
Kašava, o. Zlín

Daniel Huvar
Šumperk

Radim Grossmann
Polešovice,
o. Uherské Hradiště

Tomáš Pávek
Běstovice,
o. Ústí nad Orlicí

Jiří Bulva
Polička,
o. Svitavy

Lukáš Richter
Svitavy

Aleš Klíma
Karolinka,
o. Vsetín

Michaela Pavlíčková
Kostelec nad Orlicí -
Kostelecká Lhota

Jakub Miskolczi
Sokolov

Lukáš Peták
Praha

Václav Kotačka
Mistřice,
o. Uherské Hradiště

Jan Zeman
Plzeň

Vojtěch Klein
Děčín

Najít vhodného dárce kostní dřeně je při léčbě leukémie klíčové. Bohužel, každý 4. pacient správného dárce nenajde.

Co když to budeš právě ty, kdo může zachránit lidský život?

Zachránce žije za Lamanšským průlivem

Luděk Schmiedtmayer s rodiči a dětmi před onemocněním

Svému dvaadvacetiletému dárci kostní dřeně z Velké Británie Luděk Schmiedtmayer z Českých Budějovic nepřestává děkovat. Nebýt jeho, už by mezi námi nebyl. Říká dojatě, že pro to ani neexistují slova: „Takový kluk, který ještě nemá pořádně páru o světě a neváhá věnovat kousek sebe někomu, kdo žije stovky kilometrů daleko, není to úžasné?“

To je ale vlastně šťastný konec příběhu, který začal v roce 2018. Možná i dříve, když vezmeme v úvahu těžká zaměstnání v nezdravém prostředí, které pan Luděk v minulosti měl, podraz v podnikání a především nepěkný rozvod, rozpad rodiny, které se určitě podepsaly na jeho zdravotním stavu.

Radost mu až do ataku zlé choroby dělaly jeho výpravy do lesů za válečnými trofejemi z 1. a 2. světové války. Jako člen Klubu historických zbraní a střeliva se zúčastňoval pod kontrolou Policie České republiky výstav zbraní (sám jako puškař jeden čas vyráběl a prodával špičkové zbraně), přednášek. Stále spolupracuje s archeology.

A pak, v zimě 2018 prodělal těžkou chřipku. Takže zhruba po třech měsících, když se mu hůře dýchalo a byl velmi unavený, přikládal to jarním pylům a možná ještě následkům virózy.

Když však začal mít i výpadky paměti, trochu znervózněl. V té době ho praktický lékař pozval na preventivní prohlídku. To vlastně bylo štěstí, protože při odběru krve zjistili velký nedostatek červených krvinek. Putoval proto na hematologické oddělení českobudějovické nemocnice, kde mu odebrali vzorek kostní dřeně. *„Velice záhy mi zavolali, abych se hned dostavil. Paní doktorka mě posadila proti sobě a sdělila mi, že mám lymfoblastickou akutní leukémii (ALL), typ B, což má jeden člověk na sto tisíc. To potěší, že jste originál (smích).“*

Následovala cesta do Plzně na Hematologicko-onkologické oddělení Fakultní nemocnice, hospitalizace, drastické chemoterapie s těžkými následky, které nepomáhaly. *„Další nadějí na vyčištění těla od rakovinotvorných buněk byla nová léčba na úplně jiné bázi. Tato sice nákladná, ale velmi účinná novinka se jmenuje Blincyto. Bez toho by vůbec nešlo umožnit transplantaci kostní dřeně. To by bylo zlé… Léčba naštěstí opravdu zabrala!“*

Mohlo započít hledání vhodného dárce dřeně. S rodinným příslušníkem to bohužel nevyšlo, takže se v Koordinačním centru Českého národního registru dárců dřeně rozběhlo intenzivní hledání ve světových registrech. *„Našli dvaadvacetiletého mladíka z Velké Británie, který měl s mými HLA znaky 95 % shodu. V noci z 30. října na 1. listopad 2018 mi dali kostní dřeň, kterou kurýr přivezl z letiště. A já jsem se znovu narodil,“* vzpomíná.

Vyhráno však zdaleka nebylo. Tělo se začalo cizímu elementu bránit. Pan Luděk přiznává, že trpěl jako zvíře a byly chvíle, kdy si připouštěl ty nejčernější myšlenky. Nové krvinky se ale dvanáctý den po transplantaci tvořit začaly. A i když se pacient stále cítil jako kdyby byl po flámu a k tomu ho přepadla těžká chřipka, měl postižené sliznice, polykal s velkou bolestí, už měl nakročeno k uzdravení.

„Nejdřív jsem nemohl pořádně chodit. Dost často jsem málem upadl. Aby ne, když jsem přišel o dvacet kilo svalové hmoty! Ale poctivě jsem cvičil, až mě pustili na ´procházku´na chodbu. To byl úžasný pocit!“

Takže se po pár týdnech mohl vrátit domů. Po rozvodu bydlí u rodičů, kteří pro něj ve svých téměř osmdesáti letech dělali potřebné maximum. Udržovali dům v absolutní čistotě, starali se o doporučené jídlo, pomáhali mu s hygienou, když měl velké zdravotní potransplantační potíže. *„Pomohli mi vrátit se do života,“* děkuje jim.

Do práce zatím chodit nemůže. Ale do svého milovaného lesa už ano, i když s dýchací maskou a filtry PP3, aby ho nenapadly nějaké nepřátelské plísně a viry ve vykopané zemi. Může se pochlubit, že se fyzicky zlepšuje, dokonce udělá 40 kliků. Lidem se v této složité koronavirové době vyhýbá, samozřejmě má velmi slabou imunitu. Musí se stále kontrolovat a dodržovat určitou disciplínu, kterou každý den zapisuje do formulářů pro lékaře.

Stále nemůže jíst některé potraviny, například citrony, ořechy, či houby nebo čerstvý mák, čokoládu. Natož si dát šťávu nebo limonádu. Zdaleka to není vše. Možné plísně jsou velmi nebezpečné. A při množství léků, které bere, je třeba šetřit orgány v těle„ *Ale žiji (smích).“*

Stále myslí na toho mladého Brita, který mu zachránil život a přeje mu jen to nejlepší. I když je dárce utajený, prostřednictvím Českého národního registru dárců dřeně mu poslal dopis, ve kterém vyjádřil obrovský vděk. A směje se: *„Teď mám jeho krevní skupinu A. Ta miluje jablka, a já, který jsem je do transplantace jeho kostní dřeně rád neměl, je teď mám také rád! Dokonce mi občas vyplouvají anglická slovíčka!“*

Vzápětí zvážní. *„Musím poděkovat celému Hematologicko-onkologickému oddělení plzeňské fakultní nemocnice. Pan primář Pavel Jindra je obklopený špičkovými lékaři, sestrami, pomocným personálem. Starali se o mne jako o prezidenta. Snažili se všichni na 155 %. A dělají to pro každého! Stále tam dojíždím na nutné ambulantní kontroly za opravdovou kapacitou a skvělým obětavým člověkem MUDr. Michalem Karasem. Drží nade mnou i dalšími spoustami pacientů s ambulantním špičkovým týmem ochrannou andělskou ruku. Mnohokrát všem za to děkuji!“*

Pan Luděk na výpravě v lese

Přístroje, které znamenají další cestu vpřed

Velký důraz ve svých aktivitách klade Nadace pro transplantace kostní dřeně na zlepšování vybavení hemato-onkologických center a laboratoří. Letos nakoupila do Fakultní nemocnice Plzeň, Fakultní nemocnice Olomouc a Českého národního registru dárců dřeně vybavení za více než jeden milion korun:

- **Hematologický analyzátor Sysmex XN-350 pro FN Plzeň za 337 469 Kč**
- **Laboratorní vybavení FN Plzeň za 101 713 Kč**
- **NSG přístroj na sekvenování HLA genů pro ČNRDD 891 000 Kč**
- **Fluorometr pro FN Olomouc 64 804 Kč**

Hematologický analyzátor Sysmex XN-350

Laboratorní vybavení pro Hematologicko-onkologické oddělení FN Plzeň představuje vestavbu do hlubokomrazícího boxu určeného pro dlouhodobé skladování vzorků biologického materiálu za nízkých teplot. Vestavba pomůže zlepšit systém skladování vzorků DNA pacientů, které se uchovávají při standardní léčbě nádorových krevních onemocnění i při transplantaci kostní dřeně. Ve spolupráci s laboratorním informačním systémem se tím zlepšuje biobanking vzorků, které je možné snadno zakládat, skladovat v definovaných pozicích, a poté opět vyhledávat a využívat je k opakovaným vyšetřením.

Na hematologickém analyzátoru Sysmex XN-350 se v laboratoři HOO vyšetřují všechny transplantáty, které se zde odebírají a zpracovávají. Jedná se o kostní dřeň, periferní kmenové buňky nebo lymfocyty od pacientů i zdravých dárců. Jde o jedno z důležitých vyšetření pro charakterizaci a kontrolu kvality transplantátů. Dosavadní hematologický analyzátor byl instalovaný v roce 2006, a byl tedy již morálně zastaralý a technicky opotřebovaný. Nový přístroj lze navíc používat i pro měření léčivých přípravků obsahujících kmenové nebo imunitně kompetentní buňky. Tyto léky z kultivovaných buněk pomáhají v posledních letech řešit některé komplikace po transplantaci kostní dřeně a zlepšují tak výsledky transplantační léčby.

Letos v červenci nadace zakoupila pro ČNRDD nový sekvenátor iSeq 100, který umožní HLA laboratoři HOO FN Plzeň tzv. sekvenování nové generace (NGS; z angl. Next Generation Sequencing). Tento přístroj dokáže v krátkém časovém úseku (přibližně 19 hodin) získat milióny sekvencí genetického kódu transplantačních znaků (HLA antigenů) současně. Znamená to, že laboratoř bude schopna v jednom sekvenačním běhu provést současně až 40 HLA typizací (vyšetření transplantačních znaků). Výrazně se také zvýší úroveň rozlišení HLA typizace, která umožní pacientům najít dárce s vyšší přesností shody než doposud a tím se dále optimalizují výsledky nepříbuzenských transplantací. NGS bude zaveden do rutinního provozu počátkem roku 2021.

NSG přístroj na sekvenování HLA genů

Pokračování ze str. 6

Maminka měla radost

Pak následovaly obvyklé přípravy – pár dní po telefonátu se Lukáš Ondruch vypravil do olomouckého dárcovského centra, kde znovu podstoupil krevní testy, při nichž se shoda transplantačních znaků opět potvrdila.

Pak jel do Plzně, kde na Hematologicko-onkologickém oddělení fakultní nemocnice probíhala další vyšetření, pohovor s lékařem. Protože si vybral metodu odběru krvetvorných buněk separací na separátoru, podstoupil sérii injekcí, které pomáhají kmenové buňky namnožit.

V několika hodinách, kdy z jeho periferní žíly odtékala krev, v separátoru se odsávaly životadárné buňky a krev se mu zas vracela do oběhu zpět, myslel na všechno možné. *„Řekli mi, že mé buňky dostane žena. Takže jsem si samozřejmě přál, aby jí pomohly, aby všechno dopadlo dobře,“* vzpomíná.

Koronavirovou dobu netráví nijak odlišně od běžných dní. Chodí do práce, z práce, s přítelkyní se jdou projít do přírody, cvičí doma nebo si jde zaběhat, snaží se dodržovat doporučená opatření a být v pohodě. *„V září jsem obhájil bakalářskou práci na Univerzitě Tomáše Bati, chtěl bych pokračovat v magisterském studiu. Až pandemie zmizí, rád bych se podíval do světa. A s přítelkyní plánujeme vytvořit rodinné hnízdo.“*

Na otázku, zda by se v případě potřeby stal znovu dárcem svých buněk pro někoho, kdo by je potřeboval, Lukáš Ondruch bez váhání odpovídá: *„Samozřejmě. Když někomu můžete pomoci, je to povinnost.“*

Na Dřeň Tour byla a bude!

Tomáš Klus se spolupracovníkem, obklopený členkami Alma Mater

V uplynulých týdnech, kdy celá republika musela kvůli koronaviru zpomalit své aktivity a mnoho z nich zastavit úplně, Dagmar Knýblová, předsedkyně bohumínského spolku Alma Mater, věnovala svou nezdolnou energii rodině a zahradě. Ale stále spolu s dalšími členkami spolku vymýšlela, kam jejich skupina vyrazí, až omezení skončí, získávat další mladé lidi pro vstup do Českého národního registru dárců dřeně.

Přes to, že jste museli kvůli pandemii plánované náborové akce rušit, překládat a improvizovat, podařilo se vašemu spolku i letos získat pro dárcovství kostní dřeně hezkých pár desítek přihlášek. Kolik jich bylo?

Jako vloni, kdy se na akcích, kterých se naše členky zúčastnily, do ČNRDD zapsalo okolo 1500 mladých lidí, to nebude. Ale přesto jsme jich na začátku roku a přes léto přece dost získali.

Na jaře jsme končily nábor na Slezské univerzitě 10. března, právě v okamžiku, kdy se zavíraly vysoké školy.

A zatímco jste nikam na nábory nemohly, vymyslely jste Na dřeň tour, kterou jste spustily, jak jen se opatření rozvolnila?

Ano. Alma Mater v létě podnikla šňůru šestnácti náborových a propagačních akcí s cílem získat pro registraci do ČNRDD mladé, zdravé lidi. První z nich se 13. června uskutečnila v Bohumíně, kde se zapsalo 36 nových možných dárců. Byly jsme v Lipně nad Vltavou, v Pasohlávkách, v Havířově, Olomouci, Frenštátě pod Radhoštěm… třikrát se k nám opět přidal i skvělý Tomáš Klus. Skončily jsme 19. září a posléze přišel kvůli druhé vlně koronaviru zákaz jakýchkoli podobných akcí.

Kdy se vůbec letos desetiletá Alma Mater rozhodla spolupracovat s Českým národním registrem dárců dřeně?

Spolek Alma mater se v náboru dárců kostní dřeně angažuje od roku 2018. Do té doby jsme organizovaly různé oblíbené společenské, vzdělávací a kulturní akce. Tehdy jsme se setkaly s paní Vladimírou Štěpánkovou, tehdejší mediální manažerkou Českého národního registru dárců dřeně. To, co nám o dárcovství řekla, nás velmi oslovilo. Mne navíc i osobně.

Můžete to prosím prozradit?

Já jsem měla před 25 lety vážně nemocného syna. Byly mu čtyři měsíce, když musel být hospitalizovaný na dětské hematoonkologii ostravské nemocnice kvůli Imunitní trombocytopenické purpuře, onemocnění krve. Málem vykrvácel, nevěděli, jestli přežije… Zachránili ho, teď je to zdravý dospělý muž a já jsem po těch letech měla pocit, že bych měla něco vrátit.

Co následovalo?

Alma Mater podepsala dohodu s ČNRDD o spolupráci, získali jsme podporu ministra zdravotnictví, naše členky se vyškolily na krevním centru a v rámci Almy Mater jsme vytvořily projekt Šance na život. Setkaly jsme se s paní Zdenou Wasserbauerovou a začaly nabírat. 1. 3. 2018 jsme získaly své první tři dárce, dnes jich máme na svém kontě téměř tři tisíce. Jakmile protikoronavirová opatření skončí, zase se s chutí pustíme do práce.

U Filipců je velká radost

Milý Vašíčku,

narodil ses začátkem listopadu do šťastné a milující rodiny. Tvůj tatínek Petr byl před lety moc nemocný, ale neznámý německý dárce kostní dřeně mu zachránil život. On pak jako vděk za to, že může žít, tři roky na to se svým slovenským kamarádem Vojtěchem Špišákem podnikli kampaň Dobrák od kosti pod záštitou slovenské nadace Kvapka nadeje a českého Rotary klubu, kdy jeli na koloběžkách z Košic až do Prahy a všude, kde se zastavili, propagovali dárcovství kostní dřeně. Zároveň ukázal všem, kteří transplantaci podstoupili, že je možné i po takovém zákroku sportovat a normálně žít. A protože se rozhodl Českému národnímu registru dárců dřeně pomáhat dál, již druhým rokem jezdí s bohumínským spolkem Alma Mater po náborech do registru v rámci sportovních, kulturních a společenských akcí a také v rámci vysokých škol, kde oslovují nové potenciální dárce. No není to hrdina?

Petr Filipec čtenářům Naděje vzkazuje: Chtěl bych oslovit všechny čtenáře, kteří uvažují o vstupu do registru, ať neváhají a přidají se. Třeba právě vy můžete dát naději někomu, kdo to opravdu potřebuje. Zároveň přeji všem lidem, kteří nyní čekají na vhodného dárce, ať se co nejdříve najde. Věřím, že vše dobře dopadne :-)

MUDr. Pavel Vodárek se představuje: Stipendium opět pomůže vážně nemocným

MUDr. Pavel Vodárek s prof. Pavlem Žákem

V roce 2013 jsem dokončil studium na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové a nastoupil jako sekundární lékař na IV. interní hematologickou kliniku Fakultní nemocnice Hradec Králové, kde jsem se již předtím 3 roky věnoval studentské vysokoškolské odborné činnosti na téma významu zobrazovacích metod při sledování nemocných s chronickou lymfocytární leukémií (CLL) a incidencí žilního tromboembolismu u nemocných s CLL. V souladu s tímto zaměřením jsem se pak na klinice začlenil do odborné skupiny věnující se léčbě CLL a lymfomů. Pod vedením přednosty kliniky prof. MUDr. Pavla Žáka a v kolektivu řady dalších skvělých lékařů jsem začal pracovat nejdřív na lůžkových odděleních, a od roku 2016 i v odborné poradně pro nemocné s CLL a lymfomy. V roce 2019 jsem získal atestaci v oboru hematologie a transfúzní lékařství a poté byl zařazen na pozici zástupce vedoucího jednoho z lůžkových oddělení kliniky. V současnosti jsem dočasně přeřazen na pozici interního konzultanta pro jedno z oddělení Fakultní nemocnice reprofilizovaných pro péči o nemocné s covid-19.

Již od nástupu na kliniku v roce 2013 se zároveň věnuji postgraduálnímu studiu. Mým zaměřením je hodnocení změn imunitního systému, ke kterým dochází u nemocných s chronickou lymfocytární leukémií v průběhu choroby samotné, nebo v důsledku léčby. Snahou je určit skupiny nemocných, kteří mohou mít prospěch z jiného léčebného přístupu, nebo preventivního podávání protiinfekčních léků, či protilátek. Na toto téma jsem již jako první autor, nebo spoluautor publikoval několik sdělení na domácích a zahraničních odborných akcích a nyní se chystá publikace odborných článků se shrnutím výsledků celého výzkumu.

Zároveň se spolu s kolegy pouštíme do dalšího výzkumu zaměřeného na novou cílenou léčbu nemocných s CLL (léky jako ibrutinib, idelalisib, nebo venetoklax) a důvody, proč se u některých pacientů vyvíjí rezistence k této léčbě.

Velmi si vážím udělení stipendia Vladimíra Kozy, protože znám řadu mladých kolegů, kteří by si ho zasloužili ne méně než já. O to více se budu snažit, aby takto získané finance byly využity způsobem, který pomůže zlepšit péči o naše nemocné. Výzkum, který provádíme, je finančně náročný a peníze ze stipendia pomohou pokrýt část nákladů na laboratorní vybavení a reagencie.

Pandemie koronaviru znemožnila v roce 2020 uspořádat každoroční nejkrásnější akci Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně– Slavnostní večer v pražském obecním domě, na kterém jsou oceněni ti, kteří darovali část sebe neznámým hematoonkologickým pacientům, těm, kteří významně pomohli rozvíjet transplantační program a kde je také předáno Stipendium primáře Vladimíra Kozy mladým odborníkům, věnujícím se oboru.

Poděkování každému dárci bylo zasláno individuálně kanceláří nadace. Dárci obdrželi stříbrnou pamětní minci a osobní pozdrav od patronů ČNRDD pana Ondřeje Vetchého a pomocného biskupa pražského pana Václava Malého. Bylo rozhodnuto, že ceny nadace a registru za rok 2019 budou předány na večeru v Obecním domě v roce 2021 a s výjimkou ceny za největší finanční pomoc nebudou v roce 2020 vyhlašovány. Stipendium Vladimíra Kozy za rok 2020 bylo MUDr. Pavlu Vodárkovi předáno individuálně v Hradci Králové.

Nadace pro transplantace kostní dřeně
a
Český národní registr dárců dřeně

přejí všem krásné Vánoce a lepší rok 2021

Nábory v těžké době...

I když se tento rok kvůli pandemii koronaviru zcela vymyká všem předešlým, před jarním zavedením nouzového stavu a přes léto se podařilo získat pro vstup do Českého národního registru dárců dřeně řadu nových dobrovolníků.

79 nových dárců z Moravy zapsali naši Vinaři jdou na dřeň!

Studenti z Univerzity Palackého rozšířili řady našeho registru, a to rovnou o 63 nových dobrovolníků.

Lidi se srdcem na správném místě jsme našli i v Opavě a Nymburku.

Větru navzdory! Sice našim kolegyním uletěl stánek, ale stejně na 60. ZLÍN FILM FESTIVALu zapsali dalších 73 nových nadějí pro naše pacienty.

Na Letní filmové škole v Uherském Hradišti naše úžasné kolegyně zaregistrovaly neuvěřitelných 244 dobrovolníků.

Dárcovská centra v České republice

Brno – Fakultní nemocnice Brno
Transfuzní a tkáňové oddělení
Jihlavská 20, 625 00 Brno, tel.: +420 532 233 760
Provozní doba: Út, St, Pá: 6.30–8.00 hodin

České Budějovice – Nemocnice České Budějovice, a.s.
Transfuzní oddělení
B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 873 345, +420 723 082 509
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–11.00 hodin

Hradec Králové – Fakultní nemocnice Hradec Králové
Transfuzní oddělení
Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, tel.: +420 495 833 562
Provozní doba: Po–Pá: 8.00–11.00 hodin

Liberec – Krajská nemocnice Liberec a.s.
Transfuzní oddělení
Baarova 15, 460 63 Liberec 1, tel.: +420 485 312 289
Provozní doba: Út, Čt: 13.00–15.00 hodin

Olomouc – Fakultní nemocnice Olomouc
Ústav imunologie
I.P. Pavlova 185/6, 779 00 Olomouc
tel.: +420 602 516 871 (pro dárce), tel.: +420 585 632 375 (ostatní)
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–14.00 hodin

Ostrava – Fakultní nemocnice Ostrava
Krevní centrum
17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba, tel.: +420 597 374 441
Provozní doba: PO, ÚT, ST, PÁ: 7.00–14.30, ČT: 7.00–18.00 hodin

Plzeň – Fakultní nemocnice Plzeň
Hematologicko-onkologické odd., Dárcovské centrum-Separátor
Alej Svobody 80, 304 60 Plzeň, tel.: +420 377 103 825
Provozní doba: Po–Pá: 9.00–13.00 hodin

Praha – Oddělení hematologie a krevní transfuze, Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice
U Vojenské nemocnice 1200, 169 02 Praha, tel.: +420 973 203 217
Po–Pá: 7.00–10.30 hodin

Ústí nad Labem – Krajská zdravotní a.s., Masarykova nemocnice, o.z., Transfuzní oddělení
Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem, tel.: +420 477 113 453
Provozní doba: Po–Pá: 10.00–13.00 hodin

Nadace pro transplantace kostní dřeně

Pozor, dárcovská sms se změnila

Nyní můžete vybírat ze tří možností:

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo 90** Kč

účet nadace:
4343043/0300

dms dárcovská SMS – Ověřeno Fórem dárců – Pomoc jako součást vašeho života.

Všechny akce a bližší informace o činnosti Nadace pro transplantace kostní dřeně na:
https://www.facebook.com/NadaceKostniDren
http://www.kostnidren.cz/nadace/

Nadace pro transplantace kostní dřeně
Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň
Tel.: +420 602 685 768, +420 702 088 363
e-mail: nadace@kostnidren.cz

Český národní registr dárců dřeně
Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň • Tel.: +420 373 034 333
e-mail: databaze@kostnidren.cz

www.kostnidren.cz

Konto ČSOB 4343043/0300
Tisk + DTP: Euroverlag Plzeň, www.euroverlag.cz
Grafické zpracování: Lenka Marešová
Redakce: Klára Conková, Jana Kořínková, Petra Matušková, Jana Navrátilová, Vanda Staňková, Tomáš Svoboda, Mája Švojgrová a spolupracovníci
Neprodejné. Ev. číslo MK ČR E 19927.
ISSN 2533-7041